

ΤΟ ΚΗΡΥΓΜΑ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ

Αριθμός 19

ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΗΣ ΣΑΜΑΡΕΙΤΙΔΟΣ

18 Μαΐου 2025

*«Μῦρον ἐκκενωθέν τό ὄνομά σου...
εὐθύτης ἠγάπησέ σε» (Αἷσμα Ἀσμάτων (1, 3-4)*

Ο σοφός Σολομών, ἀγαπητοί ἀδελφοί, στό ποιητικώτατο βιβλίο του, ἀναφερόμενος στόν ἐπερχόμενο Μεσσία μέλπει: «Τό ὄνομά σου εἶναι σάν τό μῦρο πού ἄδειασε ἀπό σφραγισμένο δοχεῖο». «Κάθε εὐθεῖα καρδιά μέ σωφροσύνη σέ ἀγάπησε καί σέ ἀγαπᾶ». Καί ἦλθε ὁ Χριστός ὡς Θεός καί ἄνθρωπος καί ἐνώπιον τῆς Σαμαρείτιδος ἀναφωνεῖ: «Ἐγώ εἶμαι ὁ Μεσσίας» (Ἰω. 4,26). Αὐτή μέ τή χάρη τοῦ Ἀναστάντος Κυρίου εἶναι ἡ Ἁγία Φωτεινή.

Στή σημερινή ἀποστολική περικοπή πληροφοροῦμαστε ὅτι, γιά πρώτη φορά, στήν Ἀντιόχεια οἱ μαθητές τοῦ Χριστοῦ, οἱ πιστοί στόν Κύριο, ὀνομάσθηκαν χριστιανοί (Πράξ. 11,26). Ἐκτοτε ὅσοι πιστεύουμε στόν Χριστό καί στή θεία διδασκαλία Του φέρουμε καί σήμερα τό τιμημένο ὄνομα τοῦ χριστιανοῦ. Ἱερό ὄνομα καί τίτλος τιμῆς. Τό ὑπεροχώτερο ὄνομα γιά τό ὅποιο ἀξίζει ὁ ἄνθρωπος νά ζεῖ, νά θυσιάζεται καί νά χαίρεται. Πράγματι, τό ὄνομα χριστιανός ἀποκαλύπτει τή μεγάλη ἀλήθεια πώς οἱ πιστοί ἀνήκουμε στόν Κύριό μας Ἰησοῦ Χριστό. Ἀπό τήν ἡμέρα τοῦ Βαπτίσματος καί τοῦ Χρίσματος μας εἴμαστε τοῦ Χριστοῦ πιστοί καί μαθητές, διότι ἔχουμε «ἐξαγορασθεῖ» ἀπό Ἐκεῖνον. «Οὐκ ἐστέ ἑαυτῶν, ἠγοράσθητε γάρ τιμῆς» (Α' Κορ. 6,19) τονίζει ὁ Ἀπόστολος Παῦλος. Ὅταν ἐξήλθαμε ἀπό τήν ἁγία κολυμβήθρα γίναμε μέλη τοῦ μυστικοῦ σώματος τοῦ Χριστοῦ, τῆς Ἐκκλησίας Του καί εἴμαστε χριστιανοί, κατά χάριν υἱοί Θεοῦ καί «συγκληρονόμοι Χριστοῦ». Ἀνήκουμε, λοιπόν, στό γενεαλογικό δένδρο τοῦ Χριστοῦ καί μέ τόν συνεχῆ πνευματικό μας ἀγῶνα ἀπό «ἀγριέλαιος» γινόμαστε «καλλιέλαιος» (Ρωμ. 11,24), γιατί «ὅσοι εἰς Χριστόν ἐβαπτίσθησαν» (Γαλ. 3,27), ἀνήκουν πλέον στό γένος τό ἐκλεκτό, στό βασίλειο ἱεράτευμα, στό ἔθνος τό ἅγιο! Ἔτσι οἱ χριστιανοί καθίστανται «φῶς» καί «ἄλας» στήν κοινωνία καί ἀποτελοῦν τήν καλή ζύμη, τή ζωτική δύναμη πού ἐμψυχώνει τόν ὀργανισμό τῆς ἀνθρώπινης κοινωνίας. Ωραιότατα, μάλιστα, διαβάζουμε στήν ἐπιστολή πρὸς Διόγνητον - κείμενο τῶν

πρώτων χριστιανικῶν χρόνων-, ὅτι οἱ χριστιανοί βρίσκονται μέσα στήν υλική σάρκα, ἀλλά δέν ζοῦν ζωή σαρκική. «Ἐπί γῆς διατρίβουσιν, ἀλλ' ἐν οὐρανοῖς πολιτεύονται». Ἐπαξίως, λοιπόν, τό ὄνομα χριστιανός ὀφείλουμε νά φέρουμε καί στους σύγχρονους δύσκολους καιρούς.

Ἡ μεγάλη ἀξία πού κρύβει τό ὄνομα χριστιανός δίνει βαθύτατο καί οὐσιαστικό πνευματικό περιεχόμενο, πέρα ἀπό κάθε ἰδεολογία καί στή λέξη χριστιανισμός. Γιατί χριστιανισμός εἶναι ἡ μίμηση τοῦ Χριστοῦ στήν πράξη. Εἶναι ἡ ἐφαρμογή τοῦ ἱεροῦ Εὐαγγελίου καί τῆς θείας διδασκαλίας στήν καθημερινή ζωή, ἡ ἐλεύθερη βίωση τοῦ μυστηρίου τῆς πίστεως στόν Σαρκωθέντα καί Ἀναστάντα Χριστό. Ἀνυπολόγιστη δέ εἶναι ἡ προσφορά τοῦ Χριστιανισμοῦ στή δημιουργία τοῦ πολιτισμοῦ. Τό φῶς τοῦ Χριστιανισμοῦ φώτισε πολλές πλευρές τῆς ἀνθρώπινης δραστηριότητας καί εἴκοσι καί ἕνα αἰῶνες τώρα ἡ ἀνθρωπότητα γνώρισε ἐξαιρετικά ἐπιτεύγματα. Ὅπου εἰσῆλθαν οἱ ἀκτῖνες τοῦ χριστιανικοῦ πνεύματος καί ἤθους ἐκεῖ φύτρωσε καί ἀναπτύχθηκε τό ὠραῖο, τό ἀληθινό καί τό δίκαιο, οἱ ἀξίες, τά θεμελιώδη ἀνθρώπινα δικαιώματα. Τά πορίσματα τῆς ἱστορίας τοῦ πολιτισμοῦ ἀποδεικνύουν περίτρανα ὅτι ὁ χριστιανισμός δέν ἦταν καί δέν εἶναι ἄρνηση. Εἶναι θέση καί κατάκτηση τῆς ζωῆς. Ἀπό τήν ἐμφάνισή του στήν ἱστορία γίνεται παράγοντας προόδου σέ ὅλους τούς τομεῖς τῆς δράσεως τοῦ ἀνθρώπου προσφέροντας πολλά στά γράμματα, στίς τέχνες καί ἐπιστήμες. Ἡ διδασκαλία τοῦ χριστιανισμοῦ καί τά μηνύματά του ἐπηρέασαν εὐεργετικά καί ἐλπιδοφόρα τίς ἀνθρώπινες κοινωνίες, ὥστε, μέ τήν καινούργια ἐντολή τῆς ἀγάπης πού κήρυξε ὁ Χριστός, ὁ ἀνθρώπος βρίσκει νόημα καί προοπτική στή ζωή του. Μέ τή χριστιανική διδασκαλία ἡ γυναῖκα ἀνυψώθηκε ἀπό τή κατάσταση τοῦ πράγματος, τό παιδί δέν εἶναι πλέον σέ καταφρόνηση, ὁ δοῦλος εἶναι ἀνθρώπος καί ὁ ξένος εἶναι ἀδελφός.

Ὁ Ἀπόστολος Πέτρος στή πρώτη του ἐπιστολή τό 60 μ.Χ. σημειώνει: «Ἐάν ὁ πιστός καταδιώκεται ὡς χριστιανός, ἄς μή ντρέπεται γιάυτό, ἀλλά ἀντίθετα ἄς δοξάζει τόν Θεό» (Α' Πέτρ. 4,16).

Ὁ Ὅσιος Ἰωάννης ὁ Καρπάθιος στή Φιλοκαλία γράφει: Ὁ Κύριος σου λέει «ἀκολούθησέ με» (Ματθ. 9,9). Ἐσύ, λοιπόν, ἐάν στό δρόμο τῆς ζωῆς σου σκοντάψεις στήν πέτρα τῶν παθῶν (Ψαλμ. 90,12), τόσες φορές σήκω ἐπάνω. Καί νά λές, ἔτσι Σοῦ παρουσιάστηκα γιά νά δῶ τή δύναμη πού μέ σώζει καί τή δόξα Σου (Ψαλμ. 62,3), καί θά μέ εἰσακούσεις μέ τήν προσευχή μου (Ψαλμ. 62,5). Γιατί γιά μένα εἶναι μεγάλο τό ὅτι ὀνομάσθηκα χριστιανός (Φιλοκαλία, τόμος Α', σελ 284).

Ὁ Ὅσιος Πέτρος ὁ Δαμασκηνός θά πει: Γιά μένα εἶναι μεγαλύτερο, τό ὅτι ὀνομάσθηκα χριστιανός, ἀπό ὅλες τίς βασιλεῖες τῆς γῆς καί τοῦ οὐρανοῦ, μόνο νά μήν ἀποτύχω νά καλοῦμαι μέ τό ὄνομά Σου, Κύριε πολυέλαιε, σέ εὐχαριστῶ (Φιλοκαλία, τόμος Γ', σελ 78, 1-5).

Ὁ Ἅγιος Ἰουστίνος ὁ Πόποβιτς τονίζει: Τί εἶναι ὁ χριστιανός; Ὁ χριστιανός εἶναι ἄνθρωπος, ὁ ὁποῖος ζεῖ διά τοῦ Χριστοῦ καί ἐν τῷ Χριστῷ. Διά τοῦτο ἡ θεία ἐντολή τοῦ Εὐαγγελίου λέγει: «Περιπατεῖτε ἀξίως τοῦ Κυρίου» (Κολασ. 1,10), ζῆτε δηλαδή ἀξίως τοῦ Θεοῦ εἰς τήν Ἐκκλησίαν Του, ἡ ὁποία δι' Αὐτοῦ ζεῖ καί ὑπάρχει αἰωνίως. «Ἀξίως τοῦ Εὐαγγελίου τοῦ Χριστοῦ πολιτεύεσθε» (Φιλιπ. 1,27).

Ὁ Ἅγιος Ἀνθιμος ἀνακεφαλαιώνει: Ἐάν δέν ἀγαπήσωμεν τόν Χριστόν δέν θά τόν εὕρωμεν. Ἐάν ἐπολυκαίρισεσ στήν ὁδοιπορίαν φώναξέ του· παρών εἶναι νά σοῦ δώση δύναμιν.

Χριστιανοί μου,

ὁ Κύριος στήν Παλαιά Διαθήκη, διά μέσου τοῦ Ἡσαΐα, ἀπευθυνόμενος στό ὑπέρτατο πλάσμα Του, τόν ἄνθρωπο, θά διαλαλήσει: «Εἶναι μεγάλο πράγμα γιά σένα νά ὀνομαστεῖς παιδί μου» (Ἠσ. 49,6). Ἄς παραμείνουμε ἀφοσιωμένοι στόν Σωτήρα Χριστό, τόν Κύριο καί Θεό μας μέ ὅλη τή ζέση καί τή δύναμη τῆς καρδιάς μας. Ἐκφραση τῆς πιστότητας καί ἀπόδειξη τῆς ἀφοσίωσής μας ἀποτελεῖ ἡ τήρηση τῶν ἐντολῶν τοῦ Κυρίου· νά «περιπατῶμεν ἐν ἀληθείᾳ» καί «κατά τάς ἐντολάς αὐτοῦ» (Β' Ἰωάν. 4,6). Ὁ ἴδιος ὁ Κύριος μᾶς παραγγέλει: «Ἐάν τάς ἐντολάς μου τηρήσητε, μενήτε ἐν τῇ ἀγάπῃ μου».

Πιστοί, λοιπόν, «καί ἀφοσιωμένοι νά ὀδεύουμε πρός τόν Χριστό μας πάντοτε, ἀνάμεσα στίς πολλές δοκιμασίες καί ἀντιξοότητες τῆς καθημερινότητάς μας, ὅπως μᾶς λέγει ὁ Εὐαγγελιστής Ἰωάννης στήν Ἀποκάλυψή του», «ἐδῶ θά δειχθεῖ ἡ ὑπομονή καί ἡ πίστη τῶν χριστιανῶν» (13,10) καί μέ τή συνηγορία τοῦ χριστιανοῦ ποιητῆ: Εἴμαστε χριστιανοί! Στρατιῶτες μέσα στοῦ Χριστοῦ τό ἀσάλευτο βασίλειο. Ἀπάνω μας μέ τί στοργή σκύβουν κι οἱ οὐρανοί! Ζήτω σ' ἐμᾶς. Μᾶς διάλεξε ὁ ἀθάνατος μέσα στά πλήθη τῶν γενεῶν καί τῶν καιρῶν, καί στό βασίλειό του μᾶς πῆρε. ΑΜΗΝ!